

Amit minden becsapott adósnak ezek után illik tudni

Kúria által hozott 2/2012 (XII. 10.) PK Vélemény címéből

„a fogyasztói kölcsönszerződésben pénzügyi intézmény által alkalmazott általános szerződési feltételekben szereplő egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelenségéről”

akár arra is gondolhatnánk, hogy a bank és adós által aláírt, a kölcsönnek konkrét adataival is rendelkező fogyasztói szerződésre nem tartoznak ennek a Véleménynek megállapításai, de ha néhány sorral lejjebb olvassuk az írást, akkor láthatjuk, hogy nem erről van szó:

*„kizárólag a fogyasztói kölcsön- és pénzügyi lízingszerződésekre (a továbbiakban: fogyasztói kölcsönszerződés) vonatkoznak, ugyanakkor ezen szerződésekre megfelelően **irányadóak a fogyasztói szerződés érvényességével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 2/2011(XII. 12.) PK** véleményben, illetve a fogyasztói szerződéssel kapcsolatos közérdekű kereset egyes kérdéseiről szóló 3/2011(XII. 12.) PK véleményben kifejtettek is.”*

Hanem arról, hogy a Kúria észlelte azt, hogy a bankok a felek által aláírt, bankok által diktált kölcsönszerződésben csak hevenyészve és folyamatosan az Általános Szerződési Feltételekre utalva határozták meg a bankokat megillető szerződésmódosítás jogát, melyből következően nem volt értelme vizsgálni a felek által aláírt kölcsönszerződés tartalmát annak nyilvánvaló hiányosságai miatt.

Természetesen mód lett volna arra is, hogy az aláírt kölcsönszerződés, valamint Általános Szerződési Feltételek nevű, adósok többsége által soha nem látott, de az adósokkal ennek ellenére akár közjegyzői okiratban is elismertetett, bankok által ismeretlen körülmények között szerkesztett okmány együttes vizsgálatába kezdjen a Kúria, de erről minden bizonnyal az egyedi kölcsönszerződéseknek zűrzavaros tartalma miatt mondott le.

Ehelyett választotta tehát hivatkozással a **2/2011. (XII. 12.) PK Véleményre** azt a megoldást, hogy a most megalkotott 2/2012. PK Véleménybe foglalta azt, hogy csak az egyedi kölcsönszerződésekkel kapcsolatos 2/2011. PK Véleménynek alábbi megállapításával együtt vizsgálendő a peres eljárásokban az egyoldalú szerződésmódosítási jog tisztességtelensége:

„2. Vélelem szól amellet, hogy a fogyasztói szerződésben az egyoldalúan, előre meghatározott, illetve az általános szerződési feltételt a felek egyedileg nem tárgyalták meg. A fogyasztóval szerződő fél ezt a vélelmet csak akkor tudja sikeresen megdönteni, ha kétséget kizáróan bizonyítja: a szerződéskötést megelőzően biztosította annak lehetőségét, hogy az adott feltétel tartalmát a fogyasztó befolyásolhassa és a fogyasztó e lehetőséggel nem élve fogadta el a feltételt.

3. Fogyasztói szerződésben az egyedileg meg nem tárgyalt szerződési feltétel valamint az általános szerződési feltétel tisztességtelenségét a bíróság - a szerződés teljes feltételrendszerének a mérlegelése alapján - akkor állapíthatja meg, ha az a jóhiszeműség és tisztesség követelményének a sérelmével egyoldalúan és indokolatlanul a fogyasztó hátrányára bontja meg a szerződésből fakadó jogosultságok és kötelezettségek egyensúlyát.”

Az idézett 3. pont tartalmából következik azt, hogy ténylegesen a fogyasztói – felek által aláírt – kölcsönszerződésre éppen úgy vonatkoznak a 2/2012. PK Vélemény megállapításai, mint az Általános Szerződési Feltételek nevű okmányra, ugyanakkor a kölcsönszerződésnek két részének tekinti a Kúria ezeket az iratokat.

Ezt az álláspontot igazolja a 2/2012. PK Véleménynek későbbi megállapításai is:

„A Ptk. 205/B.§-a szerint az általános szerződési feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha alkalmazója lehetővé tette, hogy a másik fél annak tartalmát megismerje, és ha azt a másik fél kifejezetten vagy ráutaló magatartással elfogadta. Külön tájékoztatni kell a másik felet arról az általános szerződési feltételről, amely a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől lényegesen vagy valamely korábban a felek között alkalmazott kikötéstől eltér. Ilyen feltétel csak akkor válik a szerződés részévé, ha azt a másik fél – a külön, figyelemfelhívó tájékoztatást követően – kifejezetten elfogadta. Erre tekintettel az olyan általános szerződési feltételek között szereplő szerződési kikötés, amelyet a fogyasztó nem ismerhetett meg, nem válik a szerződés részévé; külön azonban csak azokra a feltételekre (okokra) kell felhívni a figyelmét, amelyek esetleg lényegesen eltérnek a szokásos szerződési gyakorlattól, a szerződésre vonatkozó rendelkezésektől, vagy valamely korábban a felek között alkalmazott kikötéstől.

És tovább halad az alábbi irányban:

Ha az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés nem válik a szerződés részévé, a létre nem jött szerződési tartalom érvénytelen sem lehet. Az ilyen kikötés tisztességtelensége ezért nem vizsgálható.

A lényegét fogalmazta meg ekként a Kúria nagyon pontosan.

azzal a megállapítással, hogy az **Általános Szerződési Feltétel a kölcsönszerződés része,**

azzal a megállapítással, hogy **csak akkor része az Általános Szerződési Feltétel a szerződésnek,** ha a másik félnek – adósnak – **a bank lehetővé tette a megismerést,** és

azzal a megállapítással, hogy ha nem tette lehetővé az adósnak a bank az Általános Szerződési Feltétel okmány megismerését, akkor ebben a részében az egyébként **két részből álló kölcsönszerződés** – felek által aláírt és Általános Szerződési Feltételek iratokból álló – **egyik része – az Általános Szerződési Feltétel – nem érvénytelen, hanem létre nem jött szerződésnek tekintendő.**

Helyesen értelmezte az ide vonatkozó törvényhelyet:

205. § (1) A szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre.

(2) A szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. Nem kell a feleknek megállapodniuk olyan kérdésekben, amelyeket jogszabály rendez.

Illetve mégsem. Mert csak abból indult ki, hogy a felek akaratának kinyilvánításáról nem lehet beszélni, és így szerződésről sem, ha az egyik félnek fogalma sincs arról, hogy mit tartalmaz az az okirat, amit a másik fél nem mutat meg.

Ellenben az idézett törvényhely „kifejezésével” fogalommal nem foglalkozott a Kúria, azzal, hogy az esetben, amennyiben jogszabály szerződés megkötésére meghatározott alakiséget rendel, de az alakiség megsértésével kötnek szerződést, akkor az eredmény ugyanaz. Létre nem jött szerződésről beszélünk ez esetben is az alábbiak folytán:

„217. § (1) Jogszabály a szerződésre meghatározott alakot szabhat. Az alakiség megsértésével kötött szerződés - ha jogszabály másként nem rendelkezik - semmis.”

Nem vette vizsgálat tárgyává a Kúria azt körülményt, hogy a Hpt. – 1996. évi CXII. tv. – 210. § 1. bek-e az alábbiak szerint rendelkezik:

210. § (1) A pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.

Pontosan úgy teszi kötelezővé az írásbeli alakot, mint ahogy az adásvételi szerződéseknél az alábbi rendelkezés:

„Ptk. 365. § (3) *Ingyatlan adásvételének érvényességéhez a szerződés írásba foglalása szükséges.*”

Illetve az utóbbi jogszabályhoz kapcsolódóan a XXV. PED az alábbiak szerint rendelkezik:

„III. Az ingatlan tulajdonjogának átruházására irányuló szerződés írásba foglalt akkor tekinthető, ha szerződési nyilatkozatát mindegyik szerződő fél aláírta.

Indokolás:

III. a) A Ptké. fentebb is említett 38. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy ha az okiratot több példányban állítják ki, a szerződés akkor is érvényes, ha mindegyik fél csak a másiknak szánt példányt írja alá. E rendelkezés nem hagy kétséget aziránt, hogy az ilyen eset kivétel az alól a - kifejezetten ki nem mondott - általános szabály alól, hogy a szerződést tartalmazó okiratot mindkét félnek alá kell írnia ahhoz, hogy a szerződés írásba foglalt legyen tekinthető. **A szerződés aláírása tehát az érvényesség alaki kelléke.**

Semmi törvényes alapja nincs annak, hogy a Hpt. alapján megkövetelt írásbeliség megengedőbb legyen annál, mint amit a Ptk. megkövetel. Azaz a kölcsönszerződés érvényességéhez – helyesen létrejöttéhez – éppenugy szükséges a felek aláírása a kötelező írásbeliség folytán, mint az ingatlannak adásvételi szerződéséhez.

Egyébként pedig mindig így rendelkezett a magyar jogtudomány, így például az 1933. évben kiadott Magyar Magánjog Vázlata első része 139. oldalon a következők szerint fogalmaz:

„Ahol a törvény az ügylet érvényességéhez okiratot kíván, ott elegendő, ha az okmányt a kötelezett fél írja alá.”

Fentiekből következik az, hogy teljesen mindegy az, hogy a bankok, a közjegyzők miként igyekeztek okirataikba foglalni az Általános Szerződési Feltételekkel kapcsolatos tényeket, melyek nem felelnek meg a valóságnak, talán az adósok által aláírt Általános Szerződési Feltételek okiratot szíveskedjenek felmutatni ahhoz, hogy ezt a témát tovább vitassuk.

Addig pedig nincs szükség arról beszélni érvényes-e vagy érvénytelen-e a kölcsönszerződés részét képező Általános Szerződési Feltételek nevű banki alkotás, hiszen helyesen mondta a Kúria azt, hogy létre nem jött szerződésnek érvényességének vizsgálata szóba sem kerülhet.

Tudva azt, hogy a Kúriai PK Véleményben is megemlített C-472/10 Európai Bírósági Ítéletről még májusban a Bankszövetség Vezető Jogtanácsosától kezdve Dr. Binder István PSZÁF szóvivő is szektorelméletet gyártott annak cáfolatára, hogy ennek a bírósági döntésnek semmi köze a kölcsönszerződésekhez, szerintem most is, ezzel az alakisági problémával kapcsolatosan is találékonyak lesznek. Tudom.

Mondjuk olyanokra készülök részükről, hogy amennyiben az OTP faliújságára a 25 oldalas Általános Szerződési Feltételeket kifüggesztették, és előtte elvonult az adós, akkor ez ennek az okiratnak aláírását is jelenti az adós részéről. Sokkal külön magyarázat nem lehetséges, de ők természetesen ezt soha sem fogják belátni.

=====

2/2012. (XII. 10.) PK Vélemény egyetlen helyen sem említi a devizaalapú, vagy deviza kölcsön kifejezetést, csupán fogyasztói szerződésről beszél.

Ellenben a bírósági eljárásokban követendő útmutatások elsősorban az úgynevezett devizalapú kölcsönszerződésekkel kapcsolatos banki visszaélések miatti eljárásokban merülnek majd fel, ezért indokolt előbb tisztázni azt, hogy a devizaalapú kölcsönszerződések ténylegesen, tartalmuk szerint milyen szerződésnek minősülnek.

Ptk. 7. §-hoz fűzött indokolás:

Sokszor vitás, hogy a jogvita polgári jogi természetű-e, illetve, hogy elbírálására a bíróságnak van-e hatásköre. Általános szabály, hogy a szerződéseket nem a használt kifejezések, hanem valóságos tartalmuk szerint kell minősíteni.

Ebből kiindulva indokolt a Nemzeti Bank Felügyelőbizottsága tagjának, Varga Istvánnak a Magyar Rádióban

- Alábbi helyen - Alkotó: [Kossuth Rádió](#)
Cím: [Időt kérek](#)

meghallgatható előadásából az alábbiakat felidézni:

„Varga István: Hát ugye a média bemossa az agyunkba azt, hogy ez devizahitel, egy kicsit differenciáltabban devizaalapú hitel. Valójában egyik sem. Egyszerűen arról van szó, hogy aki forinthitelt vett fel, azzal elfogadtatta a hitelezője, hogy vele majd devizában számol el. Ennyi, nem kellett ehhez svájci frank. Tehát valójában azt tudnunk kell, hogy azok a hitelintézetek...

Riporter: Tehát azt mondja, hogy a bankok be sem szerezték a svájci frankot?

Varga István: Kétféle intézmény van, és akkor mindjárt világosabb. Van a bank és a takarékpénztár. A kettő nem ugyanaz. A takarékpénztár csak azt a pénzt helyezheti ki, amit vagy hitelként vett fel, vagy nála betétként elhelyeztek. A bank azonban pénzteremtő. A bank nem a betéttestől érkező pénzt helyez ki, mint ahogy oly sokan mondják azok, akik ebben a szakmában dolgoznak...

Riporter: Hát főleg a bankok.

Varga István: Igen, a bank pénzteremtő. Neki joga van a tőkéjének függvényében azt a hitelt egyszerűen előállítani. Ez annyit jelent, hogy semmi köze a betétállományához annak a hitelnek, amit létrehoz. Ne most amikor létrehozza és lekönyveli az eszköz és forrásoldalán egyaránt, akkor ő úgy szerződik, hogy na de most svájci frank alapon számolunk el, ettől kezdődően ő csak egy látszatot, egy fiktív devizaműveletet hajt végre.

Tehát akkor, amikor azt tetszenek hallani, hogy megvette meg eladta a svájci frankot, ez nem igaz. Ez ilyen egyszerű.

Riporter: De hát ez az évszázad átverésének tűnik.

Varga István: Úgy van.”

Világosan tudtunkra adta azt a bankszakmában járatos kiváló képességű tudós- közgazdász ekként, hogy sem deviza, sem devizaalapú kölcsönszerződésekről nincs, nem lehet szó annak ellenére, hogy a szerződéseket készítő bankok igyekeznek minden erővel félrevezetni az adósokat.

Ezt tudva soha nem volt kétségem afelett, hogy a valóságos tartalma a hamisan megnevezett szerződéseknek az alábbi törvényhelynél kerül meghatározásra:

231. § (1) Pénztartozást - ellenkező kikötés hiányában - a teljesítés helyén érvényben levő pénznemben kell megfizetni.

(2) **Más pénznemben vagy aranyban meghatározott tartozást a fizetés helyén és idején érvényben levő árfolyam (ár) alapulvételével kell átszámítani.**

Indokolás:

Nincs akadálya annak, hogy a felek a pénztartozást ne a teljesítés helyén érvényben lévő pénznemben, hanem külföldi pénznemben vagy aranyban határozzák meg. Az általános szabály szerint az ekként kirótt tartozás összegét a fizetés helyén és időpontjában fennálló árfolyam alapján át kell számítani, de a felek ettől eltérően külföldi pénznemben vagy aranyban való teljesítésben is megállapodhatnak.

Az adósok annak reményében, hogy alacsonyabbak a kamatok a devizaalapúnak mondott szerződéseknél mint a forintalapú szerződéseknél, ezért tudomásul vették azt, hogy ilyen szerződéssel valamilyen értékálló deviza sorsától teszik függővé a későbbi törlesztő részletük nagyságát.

Tehát abban az arányban, ahogy a forinthez képest a választott devizaárfolyama változik, a tőketörlesztésnél lesz változás, míg abban az arányban, ahogy a választott deviza referenciakamata a kölcsönszerződés időpontjában meglévő referenciakamathoz változik, a kölcsönrel kapcsolatos kamatfizetési kötelezettség is változik az alábbi iránymutatást is figyelembe véve:

*„2. Kamatkockázata minden hitelnek van, devizahitelnél ez azt jelenti, hogy ha az adott deviza irányadó kamata emelkedik, akkor emiatt nőhet a devizahitel kamat is. Ennek magyarázata az, hogy a banknak is fizetnie kell azért a devizáért, amelyet aztán hitelként tovább ad. **Hogy mennyit kell fizetnie, az elsősorban az adott deviza irányadó kamatától, például a Svájci Nem Bank, vagy az Európai Központi Bank alapkamatától függ.**”*

Közölte ezt folyamatosan 2006-ban, majd 2008-ban is a PSZÁF, azt pedig nyugodtan mosolyogjuk meg, hogy éppen a Pénzügyi Szervezeti Állami Felügyelete segítette talán legjobban a banki hazugságokat arról, hogy mennyit kell fizetnie azért a devizáért, amiről Varga István már megállapította azt, hogy ilyen soha nem létezett. **A hiszeikeny adósok pedig elhitték azt, hogy ez valóban így fog történni.**

A nagy humbug bejött a bankoknak a minősíthetetlen hatalmi elit hathatós támogatásával.

Róna Péter szavait idézem:

2006-tól kezdve kétségbeesetten írtam és nyilatkoztam a devizahitelezés leállításáért, amiért meg is kaptam a "kókler" minősítést a devizahitelezés megalkotóitól.

Kik voltak ők? Hát Járai Zsigmond, Király Júlia, Simor András, Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Oszkó Péter és Felcsúti Péter. Ki dolgozta ki azt a banki magatartási kódexet, ami végtelen cinizmussal nem, hogy nem vetett véget, hanem egyenesen szentesítette a "terméket"? Hát Oszkó Péter és Felcsúti Péter.

Az, hogy ez a disznóság és az abból fakadó tragédiák megtörténhettek szeretett hazámban számomra egy feldolgozhatatlan személyes kudarc volt, hiszen pont az én szakmámról volt szó. És az, hogy azok, akik személyesen felelősek mindezért, akik több mint egy millió embert fosztottak meg mindenüktől képesek most magukat a jogállamiság nagy védőívé alakítani.

Ismeretében **Varga István és Róna Péter** bankközgazdászok véleményének, most nézzük meg azt, hogy az **OTP Lakáshitel 2012. szeptember 14-ig hatályos Üzletszabályzatában** miként szabályozzák saját maguk javára az egyoldalú szerződésmódosítási feltételeket:

„5.2.1. A 2012. április elsejét megelőzően megkötött szerződésekre, valamint a támogatott hitelekre vonatkozó szabályok:

5.2.1.1. A hitelezők az alábbi okok bekövetkezése esetén jogosultak a kölcsön ügyleti kamatát, kamatfelárát egyoldalúan, az Adósok / Zálogkötelezettek számára kedvezőtlenül módosítani:

a) A jogi, szabályozói környezet megváltozása

a hitelezők – hitelviszonyokat szorosan és közvetlenül érintő – tevékenységére, működési feltételeire vonatkozó, vagy ahhoz kapcsolódó jogszabályváltozás, jegybanki rendelkezés vagy a hitelezőkre kötelező egyéb szabályozók megváltozása;

a hitelezők – hitelviszonyokat szorosan és közvetlenül érintő – tevékenységéhez kapcsolható közteher- (pl. adó-) változása, a kötelező tartalékolási szabályok változása;

kötelező betétbiztosítás összegének, vagy díjának változása.

b) A pénzügyi feltételek, a makrogazdasági környezet módosulása

A hitelezők forrásköltségeinek változása / pénzügyi forrásszerzési lehetőségek változása, így különösen, de nem kizárólagosan:

Magyarország hitelbesorolásának változása,

az országhoz tartozó kockázati felár változása (credit default swap),

jegybanki alapkamat, a jegybanki repo- és betéti kamatlábak változása,

a bankközi pénzügyi kamatlábak/ hitelkamatok változása,

a Magyar Állam vagy a hitelezők által kibocsátott kötvény és SWAP hozamgörbék egymáshoz képest történő elmozdulása,

refinanszírozást biztosító, nyilvánosan kibocsátott értékpapír hozamának, illetve kibocsátója elismert külső hitelminősítő szervezet általi kockázati besorolásának változása vagy az ilyen besoroláshoz kapcsolódó költségek megváltozása,

a hitelezők lekötött ügyfélbetéteinek kamatának változása.

Szerintem több erkölcsiség szorult a 20-as évek frankhamisítóihoz, mint ezekben.

=====

III.

Rátérve a **2/2012. (XII.10.) PK Vélemény** alaposabb vizsgálatára, az iránymutatás első pontja előrebocsátja nagyon helyesen azt, hogy önmagában az egyoldalú módosítás joga nem lehet tisztességtelen, hanem törvényes felhatalmazással ez elképzelhető tisztességesnek, törvényesnek is.

Majd a 2. pontban nyomban rátér a peres eljárásban bíróság által követendő első feladatra:

„2. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó jogszabályba ütköző kikötés ezen okból semmis. A bíróság ezért először azt vizsgálja, hogy az általános szerződési feltételek között szereplő kikötés a jogszabályi rendelkezéseket sérti-e.”

Természetes követelmény a bíróságok felé ez azért, mert tartalmilag nem indokolt vizsgálni az egyoldalú szerződésmódosításnak szerződésbe foglalt jogát akkor, ha arról megállapítható az, hogy jogszabályba ütközik, de legalább két probléma ebből azért adódik.

Részben azért, mert azok a devizaalapú kölcsönszerződésnek mondott, ténylegesen értékállóssági kikötéssel – Ptk. 231. § 2. bek. – megkötött szerződések, melyekben megfogalmazott egyoldalú szerződésmódosítási jog érvénytelensége iránti peres eljárások megindultak, valamennyien 2009. június 29-i aláírásra kerültek, és ebből következően ezekre a Hpt. alábbi ide vonatkozó rendelkezései vonatkoznak rájuk:

„210. § (1) A pénzügyi intézmény pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést csak írásban vagy minősített elektronikus aláírással ellátott elektronikus okirat formájában köthet. Az írásban kötött szerződés egy eredeti példányát a pénzügyi intézmény köteles az ügyfélnek átadni.

(2) A pénzügyi és kiegészítő pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ideértve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségek érvényesítésének módját, következményeit is.

(3) A kamatot, díjat vagy egyéb szerződési feltételt csak akkor lehet egyoldalúan, az ügyfél számára kedvezőtlenül módosítani, ha szerződés ezt - külön pontban - a pénzügyi intézmény számára meghatározott feltételek, illetve körülmények esetére egyértelműen lehetővé teszi.

(4) Az üzletszabályzat kamatot, díjat vagy egyéb feltételeket érintő - az ügyfél számára kedvezőtlen - módosítását a módosítás hatálybalépését tizenöt nappal megelőzően, hirdetményben közzé kell tenni, elektronikus kereskedelmi szolgáltatás nyújtása esetén az ügyfelek számára folyamatosan és könnyen hozzáférhető módon, elektronikus úton is elérhetővé kell tenni.

211. § (1) A hitelintézet csak akkor köthet betétszerződést (szolgáltatathat ki betétokiratot), illetőleg bocsáthat ki hitelviszonyt megtestesítő értékpapírt, ha a szerződés tartalmazza a 100. § (1) bekezdésében és a 100. § (2) bekezdésének c) pontjában foglalt rendelkezésekre történő figyelemfelhívást.

(2) Ha az Alapban tagsággal rendelkező hitelintézet a 14. § (1) bekezdésének h) pontja alapján más jogi személy útján végez betétügyletet, a jogi személynek közölnie kell azt is, hogy mely hitelintézet megbízásából történik a betét elfogadása.

(3) Az értékpapírszerű formában kiállított betétokiraton feltűnően fel kell tüntetni, hogy az alapjául szolgáló szerződés takarékbetét szerződés.

Fogyasztási kölcsön

212. § (1) A fogyasztási, lakossági kölcsönszerződésnek tartalmaznia kell a külön jogszabály alapján megállapított éves százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót.

(2) A teljes hiteldíj a fogyasztó által a kölcsönért fizetendő terhelés, amely tartalmazza a kamatokat, folyósítási jutalékokat és minden egyéb - a kölcsön felhasználásával kapcsolatosan fizetendő - költséget.

(3) A teljes hiteldíjmutató az a belső kamatláb, amely mellett az ügyfél által visszafizetendő tőke és teljes hiteldíj egyenlő az ügyfél által a folyósításkor a pénzügyi intézménynek fizetett költségekkel csökkentett hitelösszeggel.

213. § (1) Semmis az a fogyasztási, lakossági kölcsönszerződés, amelyik nem tartalmazza

a) a szerződés tárgyát,

b) az éves, százalékban kifejezett teljes hiteldíjmutatót, a hiteldíjmutató számítása során figyelembe nem vett egyéb - esetleges - költségek meghatározását és összegét, vagy ha az ilyen költségek pontosan nem határozhatók meg, az ezekre vonatkozó becslést,

c) a szerződéssel kapcsolatos összes költséget, ideértve a kamatokat, járulékokat, valamint ezek éves, százalékban kifejezett értékét,

d) azon feltételeknek, illetőleg körülményeknek a részletes meghatározását, amelyek esetében a hiteldíj megváltoztatható,

e) a törlesztő részletek számát, összegét, a törlesztési időpontokat,

f) a szükséges biztosítékok meghatározását, valamint

g) a szerződéshez kapcsolódóan a fogyasztótól megkövetelt biztosítások megjelölését.

(2) A fogyasztási kölcsönszerződésre vonatkozó szabályoktól a fogyasztó hátrányára eltérő szerződési kikötés semmis.

(3) A szerződés semmisségére csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni.

(4) A hitelező köteles a fogyasztót a fogyasztási kölcsönszerződés megkötésekor minden olyan szerződési feltételről tájékoztatni, amely jogszabály alapján válik a szerződés részévé.

(2) Ha a fogyasztó él az (1) bekezdésben meghatározott jogával, a hitelező köteles a hiteldíjat arányosan csökkenteni.

Ellenben a **2/2012. PK Véleménynek** utóbb vizsgált részére vonatkozó magyarázat első része a következőket rögzíti:

2. A Hpt. az egyoldalú szerződésmódosítási jog gyakorlásának kógens törvényi korlátai között előírja, hogy a pénzügyi intézménynek előre, tételesen kell megjelölnie a későbbi változtatás lehetséges okait (ún. ok-lista). Amennyiben a pénzügyi intézmény az egyoldalú emelés jogát anélkül köti ki, hogy a módosításra okot adó körülményeket az üzletszabályzatában előzetesen meghatározta volna, a kikötés jogszabályba ütközik. Jogszabályba ütközik továbbá a kikötés például akkor is, ha a pénzügyi intézmény azt nem a Hpt. követelményeinek megfelelő módon fogalmazta meg, vagyis a módosításra okot adó körülmények meghatározása nem objektív és nem tételes (taxatív) jellegű. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó jogszabályba ütköző kikötés a tisztességtelen jelleget is megalapozó egyéb körülményektől függetlenül a Ptk. 200. § (2) bekezdése szerint semmis. A bíróság ezért az ilyen ügyekben először a szerződési kikötés jogszabályba ütközését vizsgálja.

Mivel világosan fogalmaz a 2009. június 29-ig hatályos Hpt. 210. § 3. és 4. bekezdése a tekintetben, hogy a 3. bekezdés a kölcsönszerződésről rendelkezik, míg a 4. bekezdés az Üzletszabályzatról, a 2/2012. PK Véleménynek 2. pontjához fűzött, most idézett indokolásából következik az, hogy mivel az ok listát 2009. június 29-e előtt a törvény szerint nem az Üzletszabályzatban kellett foglalni, hanem a kölcsönszerződésbe, ezért teljesen mindegy, hogy 2009. június 29-e előtt az Üzletszabályzatba foglalták-e az ok listát, vagy sem, mivel ezt a kölcsönszerződésben a PK Vélemény szóhasználatával élve

nem „a pénzügyi intézménynek előre, tételesen kell megjelölnie a későbbi változtatás lehetséges okait (ún. ok-lista)”

követelmény szerint foglalták a törvény szerint a kölcsönszerződésbe az ok listát, hanem különböző Üzletszabályzatra történő utalásokkal,

a 2/2012. (XII. 10.) PK Vélemény helyes értelmezése szerint valamennyi banknak valamennyi egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó szerződési feltétele 2009. június 29-e előtt aláírt szerződéseknél törvénybe ütközően semmis azért, mert a törvényszöveg nem tette lehetővé azt a bankok számára, hogy a kölcsönszerződés helyett Üzletszabályzatban rendelkezzen erről.

Továbbhaladva a PK Véleménynek idézett indokolásának következő mondatához –

„Jogszába ütközik továbbá a kikötés például akkor is, ha a pénzügyi intézmény azt nem a Hpt. követelményeinek megfelelő módon fogalmazta meg, vagyis a módosításra okot adó körülmények meghatározása nem objektív és nem tételes (taxatív) jellegű”

további problémát az jelent, hogy a perre vitt, 2009. június 29-e előtti szerződésekre vonatkozó, fentiekben idézett Hpt. törvényszövegben egyetlen objektivitásra utaló kikötési kötelezettség nem olvasható.

Objektív Hpt követelménye 2009. június 29-e előtt nem létezett, tehát sajnos törvénybeütközésre az objektivitás hiányára nem lehet hivatkozni.

Ellenben feltűnik a 2/2012. PK Véleménynek idézett indokolásából az, hogy egy nyilvánvaló jogszabálysértésre utalás kimaradt:

„18/1999. (II. 5.) Korm. rendelet a fogyasztóval kötött szerződésben tisztességtelennek minősülő feltételekről

2. § A fogyasztó és a gazdálkodó szervezet közötti szerződésben az ellenkező bizonyításáig tisztességtelennek kell tekinteni különösen azt a szerződési feltételt, amely

d) lehetővé teszi, hogy a gazdálkodó szervezet a szerződést egyoldalúan, a szerződésben meghatározott alapos ok nélkül módosítsa, különösen, hogy a szerződésben megállapított pénzügyi ellenszolgáltatás mértékét megemelje, vagy lehetővé teszi, hogy a gazdálkodó szervezet a szerződést egyoldalúan, a szerződésben meghatározott alapos okkal módosítsa, ha ilyen esetben a fogyasztó nem jogosult a szerződéstől azonnali hatállyal elállni, vagy azt felmondani;”

Pedig világosan rendelkezik ez a jogszabály már 1999. év óta folyamatosan.

Az a bank, amelyik egyoldalú jogának biztosítása fejében az általa szerkesztett fogyasztói szerződésben nem teszi lehetővé azt, hogy ilyen esetben az adós felmondhassa a szerződést, vagy elállhasson tőle, az mindenképpen tisztességtelen szerződésmódosítási lehetőséget biztosított magának akkor is, ha egyébként alapos okkal módosíthatott volna.

És mivel a tisztességtelen szerződési feltétel érvénytelen, valamint ezt a tisztességtelenséget jogszabály határozza meg, érthetetlen a **2/2012. PK Véleménynek** hallgatása a törvénybeütközésnél ezzel kapcsolatosan.

Főleg akkor, ha a Véleményben felhozott **C-472/10 Európai Bírósági ítélet** is törvénybeütközőnek találta az alábbiak szerint:

Ezen értékelés keretében e bíróságnak a fogyasztókkal kötött szerződésekben szereplő ÁSZF-ben – amelyeknek a vitatott kikötés részét alkotja – előírt valamennyi kikötés, valamint a szóban forgó ÁSZF-ben előírtakat esetleg meghaladó jogokat és kötelezettségeket előíró nemzeti szabályozás fényében azt kell megvizsgálnia, hogy a nyújtandó szolgáltatáshoz kapcsolódó díjak változtatásának okait vagy módját egyértelműen és érthetően fogalmazták-e meg, illetve – adott esetben – azt, hogy a fogyasztók jogosultak-e a szerződés felmondására.

a **93/13. EGK Irányelv 3. § 3. bek-hez csatolt melléklet 2. b. pontjára** utalva:

„b) A j) pont nem akadályozza azoknak a feltételeknek az alkalmazását, amelyek szerint a pénzügyi szolgáltatások nyújtója fenntartja a jogát a fogyasztó által fizetendő vagy őt megillető kamatláb vagy a pénzügyi szolgáltatások nyújtásáért fizetendő bármilyen más összeg értesítés küldése nélküli megváltoztatására, ha erre érvényes indoka van, azzal a kikötéssel, hogy a pénzügyi szolgáltatások nyújtója köteles erről a másik szerződő felet vagy feleket a lehető legrövidebb időn belül értesíteni, és hogy az utóbbi jogosult a szerződést azonnali hatállyal felmondani.”

Mert ugye az általunk már sajnos jól ismert erkölcsiségű, Magyarországon tevékenykedő bankokról ugye nem feltételezi senki azt, hogy éppen ezt az Európában már 1993. óta írott formában ismert követelményt betartja? Semmit, de éppen ezt betartja.

Illetve nézzük meg azt, hogy ha elvétele mégis betartja az adósnak azt a jogát, hogy egyoldalú banki szerződésmódosítás esetén az adós felmondhatja a szerződést.

A **2/2012. (XII.10.) PK Vélemény** az ilyen esetekről a következőket írja:

*„f) Az egyoldalú szerződésmódosítás esetére – mivel az a fogyasztó kötelezettségeire kihat – biztosítani szükséges a felmondás jogát. Ezt előírhatja maga a jogszabály is, ennek hiányában az általános szerződési feltételek között indokolt rendezni: a módosítást hogyan kell a fogyasztó tudomására hozni, és mennyi idő áll a fogyasztó rendelkezésére ahhoz, hogy felmondási jogával éljen. E szerződési rendelkezések tisztességessége is vizsgálat tárgyát képezheti. **Önmagában a felmondás jogának kikötése ugyanakkor nem teszi az egyoldalú szerződésmódosítást tisztességesé. A felmondási jog gyakorlásával együtt járó jogkövetkezmények – az egyösszegű visszafizetési kötelezettség, a hitelkiváltás magas tranzakciós költsége – miatt ugyanis az a fogyasztó számára gyakran nem jelent reális alternatívát a szerződésmódosítással szemben.***

Azokban az elvétett esetekben, amikor a bankok 2009. június 29-e előtt mégis biztosították az adósoknak az ismertetettek miatti felmondás jogát, hát persze, hogy azonnali – 15 napon belüli – hitelkiváltást követeltek az adósoktól.

Csak azért is megmutatták minden esetben azt, hogy képtelenek tisztességesen eljárni.

Talán be lettek oltva a tisztesség ellen nyomban akkor, amikor hazánk határát átlépték.

Egyébként a törvényalkotó kapcsolt, és 2009. augusztus 1-től kezdődően előbb a Hpt. 210. § 5. bek-nél, majd a 9. bek-nél biztosította az adósok számára a fentiek szerint okokból lehetséges felmondás jogát.

De ez már semmit nem segít a 2009. június 29-ig aláírt kölcsönszerződéseken. Kevernek a zavarosban PSZÁF segítséggel csak azért, hogy hátha meg lehet valahogy tartaniuk a jogtalanul megszerzett pénzt.

Majd később feltehetően duzzogva, népünket kifosztva egyszer majd itt hagynak bennünket.

Bár csak már látnám.

=====

IV.

Több alkalommal ért bírálatt az miatt, hogy a Kúria Véleményét, korábban Munkaanyagát miért üdvözlöm, nyilatkozom a Kúriai megállapításokról még akkor is elismeréssel, ha mint jól látható kész vagyok bírálni is egyes megállapításait.

Magyarázatként hadd idézzem ide a **2/2012. (XII. 10.) PK. Vélemény 4. pontjában** írtakat és az ehhez kapcsolódó indokolást:

„4. A pénzügyi intézmény egyoldalú szerződésmódosítási jogosultsága nem a kölcsönügylet főszolgáltatását megállapító, illetve a szolgáltatás és ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötés. Ezért a Ptk. 209. § (5) bekezdése nem zárja ki az ilyen kikötés tisztességtelenségének a vizsgálatát.”

„Az egyoldalú szerződésmódosítási jog nem a szolgáltatás és ellenszolgáltatás viszonyát érinti, hanem azt kell vizsgálni, hogy az önmagában is többletjogosultságot biztosító egyoldalú hatalmasság kikötése és gyakorlása a jóhiszeműség és tisztesség követelményeit alapul véve milyen mértékben és milyen feltételek között indokolt vagy indokolatlan. A Ptk. kizáró rendelkezése nem alkalmazható a fogyasztónak nyújtandó szolgáltatás díjai módosításának mechanizmusára vonatkozó valamely kikötésre. E jogértelmezés helytállóságát támasztja alá az Európai Bíróságnak az Invitel ügyben hozott C-472/10. számú határozatában kifejtettek is”

Van valakinek fogalma arról, hogy hány pert elbuktak jogerősen a becsapott adósok csak azért, mert az ítéletet meghozó bíróságok rosszul értelmezték a Ptk. 209. § 5. bek-ét, és minden egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatos tisztességtelenség vizsgálatot erre a jogszabályhelyre hivatkozással elutasítottak?

Annak a Kúriának, amelyek ilyen hatalmi elit mellett hajlandó e tekintetben is kiállni a törvényesség mellett, megengedem azt, hogy anélkül legyenek más problémáknál más véleményen, hogy ilyen esetben a Kúriának a jóra törekvését vitatnám.

=====

V.

Kúria 2/2012. PK Véleménye a 6. pontnál tartalmilag határozza meg azt, hogy a bankok egyoldalú szerződésmódosítása milyen kikötések esetében tisztességtelen.

Hivatkozom **Varga István bankközgazdásznak** korábban idézett megállapításaira, valamint az OTP Üzletszabályzatából az iratom 5-6 oldalán idézett feltételeire, és úgy gondolom, hogy az OTP Vezérigazgatójának bankvezetés helyett inkább totózni kellett volna. Ugyanis régen azok a szelvények, ahol a fogadó egyetlen tippet sem talált el, az 0 találatos volt, és nyerhetett.

Ugyanis **a banki Üzletszabályzati feltételekből megállapítható az, hogy bankjának egyetlen feltételt sem sikerült a Kúria által megállapított tisztességtelenségi okok nélkül meghatározni.**

A baj csak az, hogy a 0 találatos totó alapja mégiscsak a futball labda volt, míg az OTP és más bankok 0 találatra törekvésüknél az emberek léte, egy ország sorsa a tét.

„6. Tisztességtelen az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó olyan kikötés, amely a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény számára – a fogyasztó hátrányára – indokolatlan és egyoldalú előnyt nyújt. Az egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó kikötés különösen akkor tisztességtelen – feltéve, hogy nem ütközik jogszabályba –, ha:

a) tartalma a fogyasztó számára nem világos, nem érthető (egyértelmű és érthető megfogalmazás elve);

b) az egyoldalú szerződésmódosítás feltételei nem tételesen meghatározottak, vagyis az ok-lista hiányzik, vagy van ok-lista, de az csak példálózó jellegű felsorolást tartalmaz (tételes meghatározás elve);

c) az egyoldalú módosítás feltételei nem objektív jellegűek, vagyis a fogyasztóval szerződő félnek módja van a feltétel bekövetkeztét előidézni, abban közrehatni, a módosításra okot adó változás mértékét befolyásolni (objektivitás elve);

d) az ok-listában meghatározott körülmények ténylegesen nem, vagy nem a körülmények változásának mértékében hatnak a kamatra, költségre illetve díjra (ténylegesség és arányosság elve);

e) a fogyasztó nem láthatta előre, hogy milyen feltételek teljesülése esetén és milyen mértékben kerülhet sor további terhek rá történő áthárítására (átláthatóság elve);

f) a szerződésmódosítás bekövetkezése esetére nem biztosítja a fogyasztó számára a felmondás jogát (felmondhatóság elve).

g) kizárja, hogy a fogyasztó javára bekövetkező feltétel változás hatása a fogyasztó javára érvényesítésre kerüljön (szimmetria elve).

a) Az általános szerződési feltétel tisztességtelenségét – tartalmától függetlenül – a Ptk. 209. §-ának (4) bekezdése szerint önmagában az is megalapozza, ha a feltétel nem világos vagy nem érthető. Az egyértelmű és érthető megfogalmazás követelményének a sérelme esetén – a főszabálytól eltérően – a főszolgáltatást megállapító, illetve a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás arányát meghatározó szerződési kikötésekre is alkalmazhatók a tisztességtelen szerződési feltételekre vonatkozó rendelkezések (Ptk. 209. § (5) bekezdés).

A világos és érthető megfogalmazás körében abból indokolt kiindulni, hogy a fogyasztó a gazdasági vagy szakmai tevékenysége körén kívül eső célból szerződést kötő személy. Az átlagos fogyasztó tehát nem rendelkezik különleges szakismerettel és szakértelemmel, ugyanakkor az ügyletkötés kockázata őt is terheli.

A pénzügyi kötelmekben – az átlagfogyasztó által nem feltétlenül ismert – szakkifejezések használata, adott esetben matematikai formulák (képletek, algoritmusok) alkalmazása elkerülhetetlen. A szakmai fogalmak (például BUBOR, EURIBOR, SWAP ügylet stb.) használata önmagában nem tisztességtelen. Lényeges követelmény viszont, hogy az általános szerződési feltételek a fogyasztó számára áttekinthető szerkezetben jelenjenek meg. A több szerződés megkötése céljából előre elkészített, különböző rendeltetésű kölcsönszerződés- minták gyakran utalnak a külön okiratokba foglalt, másutt elhelyezett üzletszabályzatra, hirdetményre, és ilyenkor az átlagfogyasztó számára – az utaló szabályok bonyolultsága miatt – nem követhető, hogy mely általános szerződési feltételek mely kikötései vonatkoznak az általa megkötött konkrét jogügyletre. Ha az általános szerződési feltételek szerkezeti kialakítása nem áttekinthető, követhetetlen, szükségtelenül bonyolult, a szerződési feltétel az egyértelmű és érthető megfogalmazás követelményébe ütközik. Elvárás az is, hogy a kikötés – az ügylet sajátosságai által indokolt szakmaiságon kívül – az átlagfogyasztó számára közérthető stílusban és olvasható formátumban kerüljön megszövegezésre. Önmagában is tisztességtelen a szerződési feltétel, ha ezen okokból – az egyértelmű, világos és érthető szerkesztés és megszövegezés hiánya miatt – a fogyasztónak nem volt tényleges lehetősége a kikötés alapos megismerésére, a szerződés megkötése előtt.

A kölcsönszerződés megkötése során ugyanakkor a fogyasztónak is a jóhiszeműség és tisztesség követelményének, az együttműködési kötelezettségének megfelelően úgy kell eljárnia, ahogy az adott helyzetben általában elvárható (Ptk. 4. § (1), (4) bekezdés).

Elvárható a fogyasztótól, hogy a rendszerint nagy összegű és hosszabb távra szóló ügylet jellegéhez, nagyságrendjéhez, a vállalt kockázat mértékéhez igazodóan tájékozódjon a szerződés megkötése előtt. A szerződési feltételeket tartalmazó okiratot – az átlagfogyasztótól elvárható gondossággal – át kell tanulmányoznia, és ha a szerződésben olyan rendelkezéseket észlel, amelyeket nem ért, megfelelő magyarázatot igényelhet. Szükség esetén határidőt kérhet a szerződés áttanulmányozásához, és adott esetben igénybe veheti jogban jártas szakember közreműködését, kikérheti véleményét.

b) Az egyoldalú szerződésmódosítást biztosító általános szerződési feltételekben szereplő kikötés alaki szempontból akkor nem tisztességtelen, ha a szerződéskötés időpontjában előre tételesen meghatározza a módosításra okot adó körülményeket (ok-listát tartalmaz). A tételes meghatározás követelményének akkor felel meg a kikötés, ha az ok-lista teljes körűen és nem példálózva jelöli meg az egyoldalú szerződésmódosításra okot adó körülményeket, azaz olyan zárt rendszert alkot, amely a figyelembe vehető tények és körülmények taxatív felsorolását tartalmazza.

c) Az előre tételesen meghatározott kikötésnek objektívnek kell lennie, azaz olyan, a szerződéskötést követően beálló külső körülményt kell megjelölni, amelyet nem a pénzügyi intézmény idézhet elő, vagyis nem szubjektív (tőle függő) döntése, magatartása következtében állhat elő, annak előidézésében a felek szerepet nem játszanak, tőlük független tényezők eredménye.

Tisztességtelen tehát az ok-listában szereplő olyan körülmény-változás megjelölése, amelynek bekövetkeztét vagy mértékét a pénzügyi intézmény egyoldalúan képes meghatározni (pl.: a tulajdonosi hozamelvárás változása).

d) Az ok-listával kapcsolatos alapvető elvárás, hogy az ok-listában meghatározott feltétel változása ténylegesen hatást gyakoroljon a szerződésben meghatározott kamatra (díjra, költségre). Nem szerepeltethető jogszerűen olyan tényező az ok-listában, mely szakmailag indokolatlan, mert a kamatra (díjra, költségre) kihatással nincs, azaz semmilyen okszerű kapcsolatban nem áll a kamat (díj, költség) mértékével.

Az arányosság szempontjából kiindulópont, hogy a fogyasztóval szerződő pénzügyi intézmény – amely a szerződést gazdasági–szakmai tevékenysége körében köti – előre kalkulálja a kölcsönnyújtás kockázatait, és azokat a Hpt. szerint kezelni is köteles. Az egyoldalú szerződésmódosítás jogát nem lehet egyoldalú haszonszerzésre fordítani. Az emelés mértéke nem lehet magasabb, mint a körülmény-változásnak a kamatra (díjra, költségre) gyakorolt hatása, és – másfelől – a fogyasztó számára kedvező változást is érvényesíteni kell.

A Hpt. 210.§-a (4) bekezdésének a)-c) pontjai – az árazási elvek kapcsán – rögzítik a tényleges hatás, a szimmetria és az arányosság elve betartásának kötelezettségét. A hitelező pénzügyi intézménynek árazási elveit írásban kell rögzítenie. Az árazási elvek határozzák meg a pénzügyi intézmények árképzési gyakorlatát, vagyis azt, milyen ügyfeleknek, mennyiért, milyen árazási és árváltoztatási mechanizmusokkal értékesítik szolgáltatásaikat, hogyan állapítják meg a kockázati felárakat, milyen referencia kamatokat alkalmaznak, milyen kötelezettségeket hogyan vesznek figyelembe, milyen módszereket, statisztikai eloszlásokat, modelleket használnak a különböző szolgáltatások ellenértékének megállapításánál. Az árazási elvek azonban a pénzügyi intézménnyel szerződő felek, így a fogyasztók számára nem nyilvánosak, azok megfelelőségét, valamint alkalmazásának gyakorlatát a PSZÁF jogosult ellenőrizni a Hpt. 210. § (5) bekezdésében foglaltak szerint.

e) Az ok-listával kapcsolatban további elvárás az átláthatóság (transzparencia) érvényesülése. Az átláthatósági követelménynek a bankok például akkor tudnak eleget tenni, ha a szerződésben:

- pontosan meghatározzák, mit tekintenek irányadó referencia kamatnak, illetve milyen képletet alkalmaznak a kamat, a költség és a díj módosításával összefüggésben;

- megjelölik, hogy milyen időközönként vizsgálják felül a kamatlábat (kamat periódusok); milyen időközönként alkalmazzák a képletet; továbbá rögzítik azt, hogy az egyoldalú szerződésmódosítás feltétele bekövetkezésekor a fordulónapi helyzetet, a periódus átlagát illetően pontosan mit vesznek figyelembe;

- szükség szerint meghatározzák azt a legkisebb kiigazítási értéket, amely alatt nem módosíthatják a kamatokat sem a fogyasztó hátrányára, sem előnyére.

f) Az egyoldalú szerződésmódosítás esetére – mivel az a fogyasztó kötelezettségeire kihat – biztosítani szükséges a felmondási jogát. Ezt előírhatja maga a jogszabály is, ennek hiányában az általános szerződési feltételek között indokolt rendezni: a módosítást hogyan kell a fogyasztó tudomására hozni, és mennyi idő áll a fogyasztó rendelkezésére ahhoz, hogy felmondási jogával éljen. E szerződési rendelkezések tisztességessége is vizsgálat tárgyát képezheti. Önmagában a felmondási jogának kikötése ugyanakkor nem teszi az egyoldalú szerződésmódosítást tisztességtelenné. A felmondási jog gyakorlásával együtt járó jogkövetkezmények – az

egyösszegű visszafizetési kötelezettség, a hitelkiváltás magas tranzakciós költsége – miatt ugyanis az a fogyasztó számára gyakran nem jelent reális alternatívát a szerződésmódosítással szemben.

g) A fogyasztó terhére történő egyoldalú szerződésmódosítás lehetősége csak akkor tisztességes, ha nem csak a fogyasztó hátrányára történő körülményváltozás hatásának áthárítását teszi lehetővé, hanem egyidejűleg kötelezettséggként kezeli a fogyasztó javára történő körülmények megváltozása esetén annak a fogyasztó javára történő érvényesítését az arányosság elvének érvényre juttatása mellett. Ellenkező esetben a szerződéskötéskor kialakult értékegyensúly felbomlik.

Ide tartozik egyik peremmel kapcsolatos alperesi – banki – védekezés ismertetése Fonyódi Városi Bíróságon Erste Bank ellen kezdeményezett eljárásban.

Elsőfokú ítéletnek ezzel kapcsolatos megállapításai az ítélet 3. oldalán olvashatók:

„Az alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy a végrehajtás feltételei fennálltak, így a végrehajtás megszüntetésének nincs helye.”

„Az alperes az érdemi ellenkérelmet további indokainak előterjesztésére a bíróságtól határidő hosszabbítást kért és kapott, azonban a meghosszabbított határidőben, sőt a törvénykezési szünetet követő időpontra kitűzött halasztott tárgyalás berekesztéséig sem terjesztette elő további indokait.”

Majd következett másodfokú eljárásra alperesnek az a fellebbezése, mely igazolja azt, hogy ne csak az OTP Vezérigazgatója, hanem az ERSTE Bank Vezérigazgatója is totózzon inkább 0 találatra törekedve:

„A forrásköltség kizárólag a kölcsön mögött álló forrás megszerzésének költsége, melyet a bank fizet a forrást biztosító piaci szereplőknek. A forrásköltség változásán alapuló kamatmódosítást lehetővé teszi a PSZÁF által jóváhagyott Üzletszabályzat, továbbá a Magatartási Kódex is kifejezetten rögzíti a forrásköltség változását, mint a kamat módosítására lehetőséget adó okot. Tekintettel arra, hogy a felügyeleti szer által is kifejezetten elfogadott ok a forrásköltség változásán alapuló kamatmódosítás, és azt a széleskörű társadalmi egyetértésen alapuló és a fogyasztók védelmére hozott Magatartási Kódex is elfogadja, így tisztességtelennek sem minősülhet ezen szerződés kikötés.”

A másodfokú eljárás berekesztéséig tehát ennyit sikerült megtudni az ERSTE Bank jogi képviselőjétől. Azt, hogy kizárólag olyan forrásköltség megszerzésének banki költsége változása idézte elő az adósokat terhelő kamat emelését, melynek tényleges felmerülésével kapcsolatosan az ERSTE Bank az egész per alatt egyetlen okiratot nem csatolt, és meg nem jelölte azt, hogy ténylegesen mekkora költsége merült fel ezzel kapcsolatosan. Olyan forrásköltségre hivatkozott kizárólag a bank, melyről Varga István a Nemzeti Bank Felügyelő Bizottsága a következőt állította:

„Tehát akkor, amikor azt tetszenek hallani, hogy megvette meg eladta a svájci frankot, ez nem igaz. Ez ilyen egyszerű.”

Riporter: De hát ez az évszázad átverésének tűnik.

Varga István: **Úgy van.”**

Közelmúltban volt egy olyan miniszterelnökünk is, aki azt hangoztatta, hogy talán a nappali időszakot kivéve mindig hazudik. Engem pedig ezek után az is izgat, hogy vajon melyik tanult melyiktől. A bankvezérek és csapataik a miniszterelnöktől, vagy fordítva. Egyébként pedig mindegy, hiszen a céljuk ugyanaz. Az, hogy akár millió ember nyomorúsága árán is ők személy szerint milliárdosok legyenek.

=====

A Véleménynek egyéb részei közül gondot okoz az alábbiak értelmezése:

„9. a) A bíróságnak a per tárgyává tett általános szerződési feltétel érvénytelenségét hivatalból kell észlelnie, ha az érvénytelenség a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján megállapítható.

Indokolás:

9. a) A Ptk. 209/A.§-ának (2) bekezdése szerint a fogyasztói szerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló tisztességtelen kikötés semmis. A semmisségre csak a fogyasztó érdekében lehet hivatkozni. A szerződés semmisségét a bíróság az előtte folyó eljárásban hivatalból észleli (2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 4. pont), így a fogyasztói kölcsönszerződésben az általános szerződési feltételként a szerződés részévé váló feltétel tisztességtelen voltát is hivatalból kell észlelnie, ha az a fogyasztó érdekében áll, de csak a kereseti kérelem keretei között. Olyan szerződési kikötés hivatalból vizsgálat tárgyát nem képezheti, melynek érvénytelensége az adott jogvita elbírálását nem érinti.

A kereset elbírálása szempontjából lényeges szerződési feltétel tisztességtelen voltát a bíróságnak hivatalból észlelnie kell, ha annak tisztességtelensége a rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, és az a fogyasztó érdekében áll. Bizonyítás hivatalbóli lefolytatására nincs törvényes lehetőség.”

A gondot az okozza, hogy a peres eljárás tárgyaként „egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatos szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása” kerül a keresetlevélre, melyből az is következhet a bíróságnak hivatalból történő eljárása esetén, hogy mindazokat a szerződésben vagy Általános Szerződési Feltételben fellelhető egyoldalú szerződésmódosítással kapcsolatos szerződési feltételt hivatalból vizsgálja, amire egyébként esetleg konkrétan a keresetlevélben, vagy később a peres eljárásban nem utalt az adós.

Ellenben ennek ellentmond az Indokolásban fellelhető „de csak a kereseti kérelem kereseti között” megszorítás, melyből az is következhet, hogy ha határozott és pontos megjelölését nem adom meg annak a szerződési feltételnek – mondatnak – ami miatt egyébkén a szerződési feltétel érvénytelenségét kérem, akkor a bíróság más mondatokat nem fog annak ellenére hivatalból vizsgálni, hogy észleli azoknak érvénytelenségét.

Különösen akkor lehet ebből gond, ha az adós által soha nem látott Üzletszabályzatra okszerűen az adós a keresetlevelében nem hivatkozhat, csak az általa aláírt kölcsönszerződésre, ellenben a bíróság az alperes által becsatolt Üzletszabályzatból minden különösebb vizsgálódás nélkül is meg tudná állapítani azt, hogy a banki egyoldalú szerződésmódosítási feltétel az Üzletszabályzatban írt körülmények között érvénytelen.

Nem sokat segít ezen az az adósi hivatkozás, hogy mivel alá nem írt Üzletszabályzatról lehet csak szó ilyen körülmények között, ezért az érvénytelensége nem is vizsgálható ennek, hiszen az esetben, amennyiben a bíróság más álláspontra helyezkedik, akkor másodlagosan mégis csak célszerű az érvénytelenségi problémát tovább feszegetni.

Talán segít a Kúria által már hivatkozott C-472/10. sz. Európai Bírósági ítéletnek ezzel kapcsolatos alábbi megállapítása:

42. Az ÁSZF valamely kikötésének tisztességtelen jellegét megállapító nemzeti bíróságok feladata az irányelv 6. cikkének (1) bekezdése értelmében valamennyi, a nemzeti jog értelmében ebből eredő következményt meghatározni avégett, hogy a szóban forgó feltételek ne jelentsenek kötelezettséget a fogyasztóra nézve (lásd a fent hivatkozott Pereničová és Perenič ügyben hozott ítélet 30. pontját, és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

Ebből mintha az következne, hogy a kereseti kérelemhez kötöttséget ez esetben áttöri a hivatalbóli eljárás követelménye, de azért vannak kétségeim.

=====

VII.

A./ Az ECHO Televízióban közelmúltban „*Léhmann dogma*” megvalósulásának nevezte az egyik ügyvéd a Kúriának 2/2012. PK Véleményét, és ezzel a megállapítással egyetértek.

Valóban ugyanazon az úton haladva kívántam már hosszú idő óta haladva a szomorú helyzetbe jutott adósok sorsát bírósági perben megoldani, mint ahogy az a PK Véleményből következik. És ugyanazon korábbi PK Vélemények és Európai Bírósági döntés alapján.

Abból indulok ki, hogy a Ptk. 231. § 2. bek-e szerinti „értékállandósági kikötéssel” megkötöttnek minősülő, csúfneven deviza, vagy devizaalapú kölcsönszerződésnek csúfolt szerződés az adósok számára minden tekintetben megfelelő akkor, ha a tisztességtelen szerződési feltételek megsemmisítésre kerülnek bíróságok által azzal az általános jogkövetkezménnyel, hogy a szerződés aláírásának időpontjára visszamenőleges hatállyal a megsemmisített szerződési feltételekből sem jogok, sem kötelezettségek nem származhatnak a felekre nézve.

Hanem az egyébként érvényes, értékállandósági kikötéssel megkötött szerződésnek további teljesítése során abból kell kiindulni, amiben a felek a szerződés megkötésekor ténylegesen megállapodtak.

És az nem vitás, hogy bankok és az adósok abban állapodtak meg, hogy a Ptk. 231. § 2. bek-e szerinti más pénznemhez kötött tartozás folytán a CHF-nek éppúgy az árfolyamához, mint az alap, vagy referenciakamatához kell igazítani a törlesztő részleteket.

Az adósoknak be kell látni azt, hogy azért volt CFH-hez kötve a tartozás a forintkölcsönhöz képest alacsony kamattal, mert a bank forint inflációja miatt veszteséget így kerülhette el, de a

Banknak be kell látni azt, hogy azáltal, hogy a CHF alapkamata 2009.-ben a korábbi 1/10-ed részére, majd 2010.-től 1/20-ad részére csökkent, abban az arányban csökkent az adósok által fizetendő kamat a szerződésben megállapodott kamathoz képest, amilyen arányban csökkent a szerződésben meghatározott kamatmérték a törlesztéskori CHF kamatmértékhez képest.

Én ennél jobb és mindkét fél számára tisztességesebb törvényes megoldást elképzelni sem tudok, hiszen az indulatok nem vezetnek sehova ebben az esetben sem. Nem beszélve arról, hogy a 2012. évi LI. törvény szerinti Ptk. 239/A § alapján módja van az adósoknak felperesként kizárólag az érvénytelen szerződési feltételek érvénytelenségét kérni határozatlan perérték – 36.000.-Ft. illeték – mellett, és az elszámolási peres eljárás minden kellemetlenségét átháríthatják a bankokra azáltal, hogy mindig az megy a bíróságra perelni, akinek az érdekében áll. Az pedig, hogy az érvénytelen rész kiküszöbölés után az adósoknak miért áll majd azért perelni, hogy hadd fizessenek, – fel nem foghatom.

B./ Ami pedig azt a megoldást illeti, amiről talán 20 db. elektronikus levelet kaptam, azaz a Fővárosi Ítéltábla jogerősen megsemmisített adós által bank ellen indított perben egy kölcsönszerződést, kétségbeejtőnek találom. Ugyanis szerződés egésze érvénytelenségének megállapítása után előbb-utóbb az alábbi jogszabályhely alapján kell a bíróságnak eljárni:

„Ptk. 237. § (1) Érvénytelen szerződés esetében a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet kell visszaállítani.

(2) Ha a szerződéskötés előtt fennállott helyzetet nem lehet visszaállítani, a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja. Az érvénytelen szerződést érvényessé lehet nyilvánítani, ha az érvénytelenség oka - különösen uzsorás szerződés, a felek szolgáltatásainak feltűnő aránytalansága esetén az aránytalan előny kiküszöbölésével - megszüntethető. Ezekben az esetekben rendelkezni kell az esetleg ellenszolgáltatás nélkül maradó szolgáltatás visszatérítéséről.”

Illetve az alábbi, 1/2010 PK Vélemény alapján:

2. Az érvénytelenség általános jogkövetkezménye az, hogy az ilyen ügyletre nem lehet jogot alapítani, vagyis a felek által célzott joghatások nem érhetők el. Ez az a jogkövetkezmény, amelyet semmisség esetén a bíróságnak hivatalból kell alkalmaznia, illetve amelyre - ha törvény kivételt nem tesz - bárki határidő nélkül hivatkozhat. Megtámadhatóság esetén azonban ez az általános jogkövetkezmény is csak akkor alkalmazható, ha az arra jogosult a szerződést eredményesen megtámadta.

Az érvénytelenség további jogkövetkezményeit (1959. évi IV. törvény 237. §) - mind semmisség, mind megtámadhatóság esetén - a bíróság csak a fél erre irányuló kérelme alapján, az elévülés illetve elbirtoklás korlátai között alkalmazza.

3. Az eredeti állapot helyreállítása csak természetben történhet. Nem minősül az eredeti állapot helyreállításának az, ha valamelyik fél a kapott dologszolgáltatást csak annak pénzbeli egyenértéke megfizetésével tudná visszaszolgáltatni.

4. Az érvénytelen szerződés alapján kölcsönösen teljesített szolgáltatások visszatérítése is csak kölcsönösen és egyidejűleg történhet. Csak az a fél követelheti eredményesen a neki visszajáró szolgáltatást, aki egyben vállalja, hogy maga is visszatéríti a számára teljesített szolgáltatást és erre képes is.

5. Ha az érvénytelenség oka kiküszöbölhető vagy utóbb megszűnt a bíróság az érvénytelen szerződést a megkötésének időpontjára visszamenő hatállyal érvényessé nyilváníthatja. A szerződés érvényessé nyilvánítása egyenrangú lehetőség az eredeti állapot helyreállításával. Ha mindkettő alkalmazható lenne, akkor a bíróság mérlegelési jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy az érvénytelenség melyik jogkövetkezményét alkalmazza.

6. Ha a szerződéskötés előtt fennállt helyzet visszaállítása - akár eredeti, akár utólagos irreverzibilitás folytán - nem lehetséges vagy nem célszerű és a szerződés érvényessé sem nyilvánítható, a bíróság a szerződést a határozathozatalig terjedő időre hatályossá nyilvánítja és rendelkezik az esetleg ellenszolgáltatás nélkül maradt szolgáltatás ellenértékének pénzbeli megtérítéséről.

7. A bíróság a fél által kért jogkövetkezmény helyett az érvénytelenség más jogkövetkezményét is alkalmazhatja, nem alkalmazhat azonban olyan megoldást, amely ellen valamennyi fél tiltakozik.

8. Az érvénytelenség jogkövetkezményei levonásánál a bíróságnak gondoskodnia kell az eredetileg egyenértékű szolgáltatások értékegyensúlyának a fenntartásáról, meg kell akadályoznia bármelyik fél jogalap nélküli gazdagodását.

9. A kamat illetve a használati díj az eredeti állapot helyreállítása körén kívül eső olyan járulékos igények, amelyek a visszatérítendő pénz-, illetve dologszolgáltatás adott időtartamon keresztül történt birtoklásán és használatán, mint többlettényállási elemen alapulnak.

10. Az egymás egyenértékű szolgáltatásait kölcsönösen használó felek egyike sem kötelezhető a másik javára használati, díj illetve kamat megfizetésére, amíg a szerződés érvénytelenségét a bíróság ítélettel meg nem állapítja.

A másik fél szolgáltatását egyoldalúan használó fél - ilyen kérelemre - kamat, illetve használati díj megfizetésére köteles.

Amennyiben Fővárosi Ítéltáblát megjárt felperes nem látja jól, most kissé nagyítva kiemelem ebből a szövegrészből a fent aláhúzott részt:

9. A kamat illetve a használati díj az eredeti állapot helyreállítása körén kívül eső olyan járulékos igények, amelyek a visszatérítendő pénz-, illetve dologszolgáltatás adott időtartamon keresztül történt birtoklásán és használatán, mint többlettényállási elemen alapulnak.

Azáltal, hogy a szerződését megsemmisítette bíróság által, tudja mit csinált?

Azt, hogy a bankok által törvénytelen eszközökkel behajtott kamatokat soha többet nem látja, de Önnek azt a kölcsönösszeget, amit a kamaton felül nem fizetett még meg, hiánytalanul meg kell fizetni a bankoknak.

És tudja-e azt, hogy azok, akik 2006-ban, vagy ezt követően kötöttek kölcsönszerződést, azok idáig szinte kizárólag kamatot fizettek, és most, amikor már ezáltal végképpen ki lettek zsigerelve a bankok által törvénytelenül, az Ön ötlete nyomán megsemmisített szerződés miatt kifizethetik még a teljes kölcsönösszeget úgy, hogy a már kifizetett pénzből egyetlen forintot többé nem látnak?

Sőt, ha még egy kicsit szerencsétlenek, akkor még a kölcsönösszeg után késedelmi kamatot is fizethetnek.

És Ön kedves felperes, ezt a pernyerését hirdeti és sugallja honfitársaim felé azt megoldást?

Nincs elég baja szegény hazámnak?

Hát nem lehet észrevenni azt, hogy ezek a Magyarországon tevékenykedő bankok soha nem adják fel azt, a szándékukat, hogy kifosszák hazánkat? Nem lehet észrevenni azt, hogy amikor látták a bankok azt, hogy szerződési feltételeik tarthatatlanok, már régen készen voltak a „**B**” tervvel. Egy még tisztességtelenebb tervvel.

És most ezzel a Fővárosi Ítéletábrái „**pernyeréssel**” nem lehetett előre látni azt, hogy a bankok érdekében történik egy ilyen pernyerés? Még akkor is, ha ezt a következményt nem látta előre.

C./ Az árfolyamrögzítéssel kapcsolatosan pedig engedtesék meg nekem az, hogy magyarázkodás helyett az OTP-nek jelenleg hatályos Üzletszabályzatából ide idézzem mindazt amit az adósnak értékelni kell ahhoz, hogy ne járjon úgy, mint azok az ügyfeleim, akik rendszeresen panaszkodva ilyen szerződés megkötése után megjelennek irodámban, majd miután közlöm, hogy semmit nem tudok értük többé tenni, távoznak.

„Évenként változó forintban fix törlesztő részlettel rendelkező Eredeti Szerződés esetén az Eredeti Szerződés szerint meghatározott forintban fix törlesztési periódus az Eredeti Szerződés szerinti, a kölcsönszerződés-módosítás megkötésének időpontját követő első esedékesség napjától a rögzített árfolyam alkalmazási időszakának végéig felfüggesztésre kerül. A hitelezők a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a rögzített árfolyam, a Hirdetményben közzétett ügyleti kamat változása esetén a megváltozott hiteldíj és a még hátralévő futamidő alapján havonta jogosultak meghatározni az Adósok által fizetendő törlesztő részlet összegét. A rögzített árfolyam alkalmazási időszakát követően a hitelezők az eredeti szerződéses feltételek szerint soron következő forintban fix törlesztés kezdő időpontjáig – a gyűjtőszámla-hitel alapján folyósított kölcsönrész összegének figyelembe vétele nélkül – új forintban fix törlesztő részletet állapítanak meg. Ezt követően az Adósok – a gyűjtőszámla-hitel alapján folyósított kölcsönrész törlesztésének kivételével – az eredeti feltételek szerint kötelesek törleszteni.

Öt évig, vagy ötvenhárom hónapig forintban fix törlesztő részlettel rendelkező Eredeti Szerződés esetén az Eredeti Szerződés szerint meghatározott forintban fix törlesztési periódus az Eredeti Szerződés szerinti, a kölcsönszerződés-módosítás megkötésének időpontját követő első esedékesség napjától megszüntetésre kerül. A hitelezők a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a rögzített árfolyam, a Hirdetményben közzétett ügyleti kamat változása esetén a megváltozott hiteldíj és a még hátralévő futamidő alapján havonta jogosultak meghatározni az Adósok által fizetendő törlesztő részlet összegét. A hitelezők az Eredeti Szerződés alapján folyósított kölcsönrész tekintetében a rögzített árfolyam alkalmazási időszakát követően a hirdetményben

közzétett hiteldíj változása esetén a megváltozott hiteldíj és a még hátralévő futamidő alapján havonta jogosultak meghatározni az Adósok által fizetendő törlesztő részlet összegét.

Világhitelek esetén a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt devizanem-váltás nem lehetséges. A gyűjtőszámlahitel háromhavonta tőkésedő, három hónapos kamatperiódusra meghatározott ügyleti kamata
a) a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka záró időpontjáig a kamatperiódus kezdő időpontjával érintett hónap első napján érvényes 3 havi BUBOR mindenkor aktuális mértéke,
b) a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka záró időpontját követően a futamidő végéig a piaci feltételekkel nyújtott, „A3” ügyletminősítési kategóriába sorolt JZB lakás- illetve jelzálog-típusú hitelre irányadó, kedvezmények nélkül megállapított kamatmérték.

Amennyiben a hiteladósnak a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka kezdő időpontjában a devizakölcsönből eredően 90 napot meg nem haladó késedelmes tartozása áll fenn, e tartozás teljes összegének - a kezdő időpontban érvényes hitelezői törlesztési árfolyam alkalmazásával megállapított - forint ellenértékét a hiteladós a kezdő időpontban a gyűjtőszámlahitel terhére végrehajtott folyósítással fizeti meg.

A gyűjtőszámlahitel terhére folyósított összegből a devizakölcsön aktuális törlesztő részletének a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a rögzített árfolyam feletti – de legfeljebb a legmagasabb árfolyammal számolt – összegből az aktuális törlesztő részlet kamat- és kamatjellegű díj, vagy költség arányával megegyező mértékben számított ügyleti kamat, vagy bármely más – késedelmi kamatnak nem minősülő – kamatjellegű díj, vagy költség jogcímén számítható követelésrészt (a továbbiakban: mentesített követelésrészt), valamint a legmagasabb árfolyamot meghaladó árfolyam miatt felmerülő törlesztési kötelezettség teljes összegét a hitelezők az adóssal szemben nem érvényesítik.

A hiteladós a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a törlesztési kötelezettségét a rögzített árfolyam alkalmazásával megállapított törlesztő összeg erejéig saját erőből, az azt meghaladó törlesztési kötelezettségét a gyűjtőszámlahitel terhére folyósított kölcsönből fizeti. Amennyiben a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a hitelező által alkalmazott tényleges törlesztési árfolyam a rögzített árfolyamnál alacsonyabb, a hiteladós akkor is a rögzített árfolyamon teljesíti a havi törlesztési kötelezettségét azzal, hogy a többletbefizetést a gyűjtőszámlahitel törlesztéseként kell elszámolni. Amennyiben a hiteladós a gyűjtőszámlahitelből eredően sem tőke-, sem kamattartozása nem áll fenn, a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt a tényleges törlesztési árfolyam és a rögzített árfolyam közül az alacsonyabbat kell a devizakölcsön törlesztése során alkalmazni.

A gyűjtőszámlahitelre vonatkozó hitelkeret-szerződésben meghatározott súlyos szerződésszegés esetén a hitelezőt megillető felmondási jog a devizakölcsönre vonatkozó kölcsönszerződés hitelező általi felmondását is megalapozza.

A devizakölcsön fedezetül szabályszerűen alapított lakóingatlant terhelő jelzálogjog - a zálogszerződés módosítása nélkül, az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett követelés és járulékai erejéig - kiterjed a gyűjtőszámlahitelre vonatkozó hitelkeret-szerződésből származó követelés biztosítására is. Ha a hitelkövetelés kötelezettje és a zálogtárgy tulajdonosa különböző személy, a zálogkötelezett is köteles aláírni a gyűjtőszámlahitel folyósításával kapcsolatos szerződésmódosítást.

A rögzített árfolyam alkalmazási időszak alatt a gyűjtőszámlahitelről történő folyósítás az ügyfél által nem szüntethető meg/nem függeszthető fel, kivéve, ha a gyűjtőszámlahitel és a kapcsolódó devizakölcsön együttesen végtörlesztésre kerül.

Ha a hiteladós előtörlesztést teljesít, az előtörlesztett összeget - amennyiben a devizakölcsönből eredő tartozása a hiteladós számára még fennáll - a devizakölcsön előtörlesztéseként kell elszámolni. A hitelezők a devizakölcsönre vonatkozó teljes előtörlesztést abban az esetben fogadják el, ha az előtörlesztett összeg a gyűjtőszámlahitelre vonatkozó hitelkeret szerződésből eredő tartozás teljes megfizetését is fedezi. A devizakölcsön részleges vagy teljes előtörlesztésére annak tényleges elszámolásakor a hitelező által alkalmazott törlesztési árfolyamon kerülhet sor.

Amennyiben az Adósok a gyűjtőszámlahitel folyósításából keletkező kölcsön törlesztése tekintetében – a fennálló tartozás egyösszegű teljes visszafizetése (végtörlesztés) esetén kívül az esedékes törlesztő részletnél többlet fizetnek, vagy rendkívüli törlesztést teljesítenek, az csak akkor tekinthető az Adósok még le nem járt tartozását csökkentő előtörlesztésnek, ha a fizetett összeg meghaladja az aktuális törlesztő részlet kétszeresét, fizetési késedelem fennállása esetén pedig a hátralékos tartozás plusz az aktuálisan fizetendő törlesztő részlet kétszeresének összegét. Egyébként az ilyen befizetéseket – kivéve, ha az Adósok az előtörlesztési szándékukat teljesítést megelőzően legalább 60 (hatvan) nappal írásban a hitelezőnek bejelentették – a hitelezők egyszerű túlfizetesként tartják nyilván, és az esedékessé váló törlesztő részleteket a túlfizetesként nyilvántartott összegből az eredeti esedékességi időpont(ok)ban vonják le, kamatot azonban a hitelezők a túlfizetés összege után – a túlfizetés időpontjától kezdve – nem számítanak fel. Az előtörlesztés követelményeinek megfelelően fizetett összeg a még le nem járt tartozás összegét csökkenti.

A hitelezők a devizakölcsön fedezetül kikötött, ingatlanon alapított jelzálogjog törlésére vonatkozó engedélyt akkor adják ki a zálogkötelezetteknek, ha a hiteladós a devizakölcsönből és a gyűjtőszámlahitelre vonatkozó hitelkeret-szerződésből eredő tartozását maradéktalanul megfizette. A hitelezők a devizakölcsönre és a hozzá kapcsolódó gyűjtőszámlahitelre vonatkozó hitelkeret-szerződést kizárólag együtt mondhatják fel.

A hiteladós a rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt jogosult – a kezdő időponttól számított 36. hónapot követően, de legkésőbb a záró időpontot megelőző 2. törlesztés esedékességéig – egyoldalú írásbeli nyilatkozatával a rögzített árfolyam alkalmazásának megszüntetését a hitelezőknél kezdeményezni. Ilyen kezdeményezés esetén a hitelezők a kérelem kézhezvételét követő 30 nap utáni első esedékességtől a rögzített árfolyam alkalmazását megszüntetik.

A rögzített árfolyam alkalmazási időszaka alatt az OTP Bank Nyrt.-hez, vagy az OTP Jelzálogbank Zrt.-hez új hitelígeny nem nyújtható be.”

D./ Szerintem egyébként a bankok a „B” terv után előjönnek majd a „C” tervvel is.

Feltehetőleg PSZÁF segítséggel. Majd most előállnak Dr. Binder István és társai, és elmondják azt, hogy a közérdekű perekkel rendezik az adósok problémáit.

Azzal, amit egyébként a C-427/10. számú Európai Bírósági ítélet már ez év április 26-tól előírt számukra. Válaszként erre Binderék akkor szektorelméletet gyártottak.

Ellenben most majd minden valószínűség szerint harsogni kezdik azt, hogy mi mindent fognak csinálni. És a valóságban ezzel szándékoznak elérni majd egy olyan bírósági eljárást a bankok érdekében, ami szándékaik szerint hosszú évekig fog tartani felemás eredménnyel.

Vagy a szerződések semmiségére irányuló kereseti kérelemmel ők érik el azt, hogy a bankok az eddig bezsebelt törvénytelen kamatok után tovább préseljék az adósokat.

Aztán sajnos honfitársaim egy része majd ezt örömmel veszi ezt gondolva arra, hogy ismét semmit nem kell tennie a bírósági per érdekében...

Siófokon 2012. december 16. napján.

Léhmánn György